

Referat fra BaptistKirken i Danmarks Landskonference 1

Den 20. juli 2015 i Lindborg.

1. Valg af ordstyrere og sekretærer

Ordstyrere:

Ole Broholm Andersen, Østervrå Frikirke

Pia Duebjerg Andersen, Lyngby

Sekretærer:

Anita Lindholst, Aarhus

Silas Anhøj Soelberg, Købnerkirken

2. Valg af stemmetællere

Erik Andreasen, Give

Lone Gotfredsen, Østervrå Frikirke

Niels Kristensen, Vodskov

Simone Dahl, Holbæk

Peter Johansen, Bethelkirken

Ulla Holm, sekretariatet

3. Fortegnelse over stemmeberettigede

Ordstyrerne konstaterede, at Landskonference 1 var indkaldt i overensstemmelse med BaptistKirkens vedtægter.

Der var 129 stemmeberettigede i alt fra 41 menigheder, 5 organisationer samt ledelsen.

4. Forelæggelse af dagsordenen

Dagsordenen blev godkendt med en bemærkning om, at punkt 9 af praktiske grunde behandles umiddelbart efter punkt 4.

9. Forslag om optagelse af ny menighed på LK1 og LK2: Koinonia, Aalborg

Indledningsvis præsenteredes forsamlingen for en kort videohilsen fra KOINONIA.

Lone Møller-Hansen forklarede herefter, hvorfor der ikke var repræsentanter fra den nye menighed til stede: Koinonia består hovedsageligt af udenlandske studerende, hvoraf næsten alle p.t. er på sommerbesøg hos familien i de lande, de kommer fra.

Lars Midtgaard fra Bethelkirken i Aalborg anbefalede herefter, at Koinonia optages i BaptistKirken i Danmark.

Landskonferencen vedtog ved håndsoprækning optagelsen af Koinonia i Baptistkirken i Danmark.

5. Formandens beretning

Bent Hylleberg sagde:

Ud over ledelsens skriftlige beretning er det formandens opgave at aflægge sin 'personlige beretning over BaptistKirkens situation' (Forretningsordenen for LK § 3.2.). I år vil jeg tage det *personlige* bogstaveligt. Vi har alle – som ledere i en menighed eller i andre sammenhænge – stået i et velkendt dilemma: Den måde, du gør tingene på, deler vandene; nogle er begejstrede, andre

forstår dig ikke. Og du bliver selv i tvivl om din lederstil og det, du gerne vil arbejde for. Sådan er det også at være formand for BaptistKirken. Jeg vil – for at blive forstået – derfor skitsere, hvad jeg forstår ved BaptistKirken. Jeg har *to punkter* på min dagsorden. Det *ene* tager sit udgangspunkt i Jesu budskab. Det *andet* i nutiden. Lad os tage det *det første* først.

Guds Rige og Guds Folk

BaptistKirken er til for at gavne medlemmerne og inspirere dem. Og medlemmerne er jo menighederne. Det er liv og vækst i jeres menigheder, det hele drejer sig om. Som menigheder har vi sluttet os sammen, fordi vi vil inspirere hinanden til at være kirke i folket – for dét gør vi nu engang bedst og mest troværdigt, når vi arbejder sammen. Derfor samarbejder vi også som baptistkirke med alle andre kristne kirker her i landet – ja, ud over kloden. Vi ønsker at leve som ét Gudsfolk i én global verden – den verden, Gud elsker. Det er dét perspektiv, jeg som formand ønsker at tjene med Jesu budskab i centrum.

Men *kirken* er ikke til for sin egen skyld. Vor Herre Jesus har lært os, at hans disciple er til som kirke for at tjene *Guds rige* – Hans herredømme – på jord. Han ønsker at se sit Rige vokse indeni os – som dyb fred, som tilgivelse og som livsmod. Han ønsker også, at Riget skal blive synligt imellem os – som tillid til hinanden, som kærlighed mellem søstre og brødre, som virkelyst for det gode – for dét, der behager ham, og for dét, der sigter mod målet i hans Rige. Gud er i færd med at skabe en ny verden. Det er vores bestemmelse som menigheder, at vi skal være synlige *tegn* på dén nye virkelighed, Gud ønsker, skal komme. Som menigheder er vi altså de *redskaber*, Gud bruger med henblik på at skabe hans nye virkelighed. Jesus bruger mange billeder herom. Som menigheder er vi til som evangeliets *lys* i vores lokale område. Som Guds Riges *salt* skal vi påvirke en mangfoldig kultur. Ja, som menigheder er vi Guds rigets *byer*, der ligger på bjerget og derfor ikke kan skjules. Hertil hører, hvad en af vores dygtige præster har sagt: 'En kirke som et fællesskab, hvor man er sikker på at finde nåde, når man fejler – se, det vil være en kirke til tiden'.

Det er vores opgave at være sådanne menigheder dér, hvor vi hver især hører hjemme rundt omkring i landet. Vi må derfor bestandigt øve os på at blive, hvad vi allerede er! Der er nok at kritisere, hvis vi ser på vores egen menighed – og endnu mere, hvis vi ser på nabomenigheden! I stedet for vil jeg tage ved lære af Paulus. Da han skrev til menigheden i Korinth gik han i rette med de kristne dér på mange måder. Men han sagde ikke: Når I får styr på jer selv, jeres indbyrdes partier, jeres kritisable måder at leve på – så bliver I Jesu Kristi menighed! Derimod sagde han: I er Guds hus, Guds bygning (1 Kor 3:9).

Gudstjeneste og praktikker

Når vi fejrer gudstjeneste, kommer vi sammen for at fastholde vores gudgivne egenart: Gudstjenesten er som én stor parabol, der henter Guds riges kræfter ned til os i hverdagen! Når vi er blevet varme om hjertet af Guds ord, så eksperimenterer vi med forskellige former for diakoni og mission. På den måde får mennesker i vores omegn livsmod og erfarer frelsens kræfter – fordi de hos os har set ind af vinduer til Guds Rige. I menighederne må vi bestandigt spørge: Er det sådan, det forholder sig hos os?

Jesus har lært os en række praktikker, som vi må tage i brug, for at Guds Rige kan få form og farve på en foreløbig måde. Jeg vil pege på to af disse *praktikker*. Den første er *talens brug*. Når vi

bruger vores tunge med omtanke, kan vi som kristne blive i stand til at løse de konflikter, som vi aldrig undgår. Og når vi løser konflikter gennem en respektfuld samtale, bliver vi som fredens folk et *tegn* på det Gudsrige, der er virksomt allerede her og nu. På den måde fortæller vi folk og nationer rundt omkring os om det, der er Guds vilje – hvordan Gudsrigets praktikker har potentiale til at forvandle både hjemmets og klodens konflikter. Det er meningen med at være menighed og kirke. Én af de praktikker, vi hører og læser mest om i NT, er netop talens brug. Når vi giver vores adfærd og fællesskab form efter Jesu budskab, så er vi inde ved fællesskabets inderste kerne – hjemme i menigheden og her, hvor vi samles som menigheder i Baptistkirken. Ved ret brug af vores talemåder vidner vi om de nyheder, der efter påske og pinse allerede er i spil i Guds iturevne verden. Og vi bliver et vindue, hvor igennem mennesker kan ane noget af Guds Rige!

Når jeg taler om Guds menigheder og om fællesskabet i BaptistKirken på den måde, så er det også klart, at vi endnu ikke er fremme ved målet. Det burde være en selvfølgelighed for alle os, der i årevis har lyttet til Jesu budskab – og kender vores egen virkelighed. Vi har endnu ikke nået det fuldkomne. Alligevel opfører vi os ind imellem som om, vi var ved vejs ende! Det sker, når vi dømmes hinanden. En anden af Jesu praktikker lyder: *Døm ikke før tiden!* (Mt 7:1; 1. Kor 4:5). Dommen hører ikke os til, den er forbeholdt Gud. Mens vi er undervejs mod Guds rige, ser vi – med Paulus' ord – kun stykkevist og delt. Først 'til sidst' skal vi erkende sandheden fuldt ud. Indtil da skal vi være sandheden – så langt vi forstår den – tro i kærlighed. Vi skal – i al ydmyghed – ikke være herrer over hinandens tro, men medarbejdere på hinandens glæde!

Mit ønske for BaptistKirken er, at vi alle må lære at udleve Jesu praktikker. Og mens vi er på vej, må vi glæde os over, at Guds Rige ifølge Paulus består i 'retfærdighed og fred og glæde i Helligånden'. Når vi tjener Kristus på den måde, så 'er vi Gud til behag og bliver agtet af mennesker'. Lad os derfor tage ved lære af apostlen, når han opmuntrer os til at 'stræbe efter det, der tjener freden og den indbyrdes opbyggelse' (Rom 14:13-19). På den måde er vi som Guds folk *tegn* på, at Guds Riges kræfter er på spil allerede her og nu!

Når det skal siges kort er det nogenlunde dét, der er *første del* i min forståelse af os som menigheder, når vi samvirker derhjemme, og når vi samarbejder i BaptistKirken. Det er det perspektiv, vi har peget på med de hilsener, vi har sendt til menighederne: Hyrdebrevet om homofili sidste år, vores nytårshilsen og nu sidst pinsehilsnen. Lad mig nøjes med at citere et enkelt afsnit fra den sidste: 'I en kristen kirke er det i sig selv et kald, at vi bevarer og udbygger dialogen imellem os. Også på den måde bliver vi som menigheder et *tegn* på Guds Riges nye virkelighed, som pinsens Ånd skaber midt i en splittet verden'.

Menigheder i mission

Inden vi går til anden del af min dagsorden, vil jeg nævne to ting, der har optaget os i ledelsen, siden vi slap den skrevne beretning, som I har læst i Håndbogen. Det handler først om arbejdet i det nye udvalg med navnet: *Mission i Danmark* (MiD). Det er en stor glæde for os i ledelsen, at et dygtigt udvalg netop er gået i gang. I de senere år har flere menigheder fået øje på lokale muligheder i mission og diakoni – på baggrund af inspirerende træning (KPN). Disse erfaringer vil udvalget bygge videre på. De vil senere her i vores møde give os en invitation, der kan forvandle menigheder og kirkesamfund over et kort åremål. De får selv lov til at præsentere deres tanker,

der bygger på den indsigt, at vi som menigheder har uudnyttede ressourcer, som vi slet ikke er bevidste om. Her skal vi lytte til, hvordan vi kan investere i fremtiden.

Det drejer sig dernæst om en særlig indsats for *migrant-menighederne* i vores fællesskab. De møder hos os i det danske samfund meget nyt i forhold til de kulturer, de kommer fra. Hvis vi mener noget med gæstfrihed og fællesskab, må vi vise det med vores praksis. Vi har derfor arbejdet med muligheden for at ansætte en integrations-medarbejder på deltid. Det har vi gjort sammen med vore unge i BBU og vore spejdere i DBS. Og med Integrationsudvalget, der har indledt en dialog med migranterne om, hvordan en sådan tjeneste kan skrues sammen. Det er ikke enkelt, fordi migranterne er så forskellige. Men det er påkrævet; ikke mindst, hvis de mange børn og unge i migrant-menighederne skal blive en del af vores kirke. I vil høre mere herom i efteråret. Vi håber på, at vi på den måde kan styrke migrant-menighederne. Vi taler om ca. 1/5 del af os alle – og tilmed den del, der bringer de fleste børn og unge ind i vores kirke.

Jeg vil gerne nævne en sidegevinst af samarbejdet med BBU og DBS. Vi har aftalt, at disse to arbejdsgrøner fra og med det nye konferenceår deltager med hver sin repræsentant i ledelsens møder. Vi får på den måde et tættere samarbejde mellem vort børne- og ungdomsarbejde og BaptistKirkens ledelse. En sådan styrkelse af arbejdet er mulig indenfor de gældende regler (§ 4.1.). Vi tror, at den vil bringe både inspiration og sammenhængskraft til vort arbejde.

Kirke i tiden og til tiden

Nu er jeg kommet til *det andet punkt* på min dagsorden for BaptistKirken. Det er ikke kun evangeliets forkyndelse om Guds Rige, der sætter dagsordenen for et kirkesamfund, der lever ca. 2.000 år efter Jesu liv, død og opstandelse. Vi er af den faste overbevisning, at Jesus lever – og at Gud ved sin Ånd stadigvæk ønsker at udruste og bruge sin kirke. Vi ønsker at være kirke i tiden og til tiden. Derfor må vores arbejde også blive bestemt af den dagsorden, der sættes i det danske og internationale samfund, som vi er en del af. Når vi nærlæser de skriftlige beretninger i Håndbogen, fremgår det allerede af dem. Her har vi læst om udvikling og nødhjælp; om spare- og låneprojekter; om at forvalte skaberværket; om krige og kriser; om mennesker, der er på flugt pga. forfølgelser eller på flugt fra økonomisk undergang; om menneskehandel og prostitution; om vold og overtrædelse af menneskerettigheder; om intolerance overfor kristne minoriteter – og mere af samme slags. Det hele er nævnt i Håndbogen. Det er en del af den virkelighed, vi må forholde os til.

I år har vi fået meget af dette ekstra tæt ind på livet. Når det gælder Burundi og vores søstre og brødre i UEBB – Baptistkirken i Burundi – er der sket meget, siden den skriftlige beretning gik i trykken. På grund af politikere, der søger egen vinding på bekostning af folkets ve og vel, ser vi et afrikansk samfund på vej mod kaos – uden skolegang, uden sikkerhed og med en polarisering, der til dato har sendt ca. 150.000 flygtninge ud over landets grænser. Baptistkirken dernede står derfor nu med endnu større udfordringer – og vores udsendinge har som mange andre internationale medarbejdere vanskeligt ved at opholde sig i landet. Det vil vi høre mere om senere.

Her i landet kan vi heldigvis gennemføre et valg i henhold til de demokratiske spilleregler. Vi fik valgt to medlemmer fra vores menigheder til Folketinget. Tillykke med det! Vi har derpå fået en ny

regering – og et regeringsgrundlag, hvori der står, at 'Danmark er et kristent land'. Samtalen herom har lignet en diskussion om kejserens skæg – altså en strid om et spørgsmål, der ikke let kan afgøres. Men når det nu er skrevet ind i regeringsgrundlaget, må vi forvente, at regeringen vil følge, hvad evangeliet indbyder til – den har jo forpligtet sig på at være regering i 'et kristent land'! Men ligeegyldigt, hvilken regering vi har, så sker der i disse år et skred i det danske samfund. Vi bevæger os langsomt fra et velfærdssamfund hen imod en konkurrencestat. Om det er godt eller dårligt, kan vi diskutere. Men det sætter i hvert fald nye emner på vores dagsorden i menighederne og i BaptistKirken. I flere menigheder har vi set, at der er brug for julehjælp til mange udsatte familier. Og flere og flere børn vokser op med kun én forældre pga. skilsmisser – eller på grund af et bevidst fravalg af kernefamilien med mor, far og børn. I tiden, der kommer, vil vi også opleve, at mange flygtninge kommer til at leve under vilkår, der gør det særdeles vanskeligt at opretholde en værdig levestandard. Jeg behøver ikke fortsætte. Vi kender situationen her til lands.

Strømme af flygtninge

Alt dette kalder på os i menighederne. Diakoni og social mission er en stadig voksende udfordring for os. Derfor er det afgørende, at vi melder os på banen ved at skabe nye fællesskaber som modvægt til ensomhed og udsathed. Sidste år på LK2 blev det foreslået, at vi bør have et forum for social mission i BaptistKirken – et tiltag, som vi ikke har haft kræfter til at etablere endnu. Men det vil være en god idé, at vi puljer vores kræfter. Vi bør også lære at trække på offentlige midler til en social indsats i og ud fra menighederne – på samme måde som vi trækker på den slags midler til international udvikling, når vi samarbejder med de lokale baptistkirker – fx i Burundi, Rwanda og Ghana.

Strømmen af flygtninge ud af Burundi er desværre kun en brøkdel af verdens befolkning, der er på flugt. Efter anden verdenskrig har vi ikke set så mange mennesker på flugt rundt omkring i verden. Presset på Europa hen over Middelhavet vokser eksplosivt med druknedøden til følge. Det er der mange årsager til i en verden, hvor goderne er skævt fordelt, og hvor vi europæere sidder på mere af kagen end retfærdigt er. I den tidlige europæiske historie hed Middelhavet *Mare Nostrum*. Det betyder *Vores hav*. Det gælder nu mere end før, hvor vi fra alle dele af Europa bor i det samme europæiske hus. Vi har glemt evangeliets kerneværdier, hvis vi ikke sætter den del af virkeligheden i relief af evangeliet. Hvorfor er der ingen, der tænker over og formulerer for os, hvad Jesus ville have sagt og gjort i det europæiske hus?

Barmhjertighed er kun den ene side af den indsats, der skal til for at vende nøden. Vi bør have mod og overskud til at gå op imod vores politikere og andre, når vi lukker os omkring os selv i vores del af verden. Vi må holde fast i, at vi lever i én verden – dén, der er elsket af Gud. Derfor er det også her vores opgave at pege på de praktikker, der hører evangeliet til: Forsvar for de underprivilegerede og svage; fred med retfærdighed; næstekærlighed og storsind. Evangeliet kender ikke til grænsebomme, der udelukker mennesker i nød fra vores del af verden. Her mangler vi i de danske kirker en profet, der med myndighed kan råbe vores politikere op, standse dem og få dem – og os alle! – til at lytte og handle med evangeliets grænsesprængende fantasi. Profetiens nådegave er ikke afgået ved døden. Profeti handler om klarsyn. Men så længe, vi spejder efter en samfundsrevsende, profetisk røst, må vi have lov at pege på det næstbedste. Her tænker jeg på en bog, som jeg tidligt fik præsenteret hos én af præsterne – og som andre også har

løftet frem: Pave Frans' bog: *Evangeliets glæde*. Her går evangelium og social-etik hånd i hånd. Her er klarsyn i tiden – både til lokale og globale sammenhænge! Pave Frans' bog burde læses af mange iblandt os. Her er uhørt inspiration til at leve efter sommerstævnets tema: Sendt til verden! – Til det næstbedste hører også betydningen af, at vi baptister hører til i store internationale sammenhænge som Baptisternes Verdensalliance og i Kirkernes Verdensråd. Fordi vi står sammen her, bliver kirkernes profetiske røst lettere hørt – og det gode budskab, som alle på hele kloden skal leve af, får form og farve i folkeslagene.

Den verden, Gud elsker

Her kan vi også hente styrke og forbøn, når vi er trængte. Netop i dag beder baptister over hele Europa for os. Vi har på en henvendelse fra de europæiske baptister (EBF) ønsket, at vores trosfæller i dag beder for os på tre områder: 1) At der må skabes en fredelig løsning på krisen i Burundi, så vore venner dér trives og deres land må bygges fredeligt op – og at vores missionærer kan vende tilbage i august. 2) At vi på denne landskonference må finde veje til at styrke menighedernes lokale mission, ja, at vi endog må turde tage skridt til at stifte nye menigheder. 3) At vi må se værdien i at arbejde sammen, selv om vi har forskellige holdninger, fordi vi har det samme håb, nemlig at Guds Rige må vokse i vores kultur, at mennesker må blive frelst og at menighederne må trives i kraft af Guds nåde! – Så vidt europæiske baptisters forbøn for os – fra Ægypten i syd til Norge i nord, fra Ukraine i øst til Wales i vest! Et sådant internationalt bønssællesskab vil jeg nødig undvære!

Når vi er ved omtalen af de store internationale fællesskaber, som vi kan hente styrke fra, er det en glæde at nævne, at ledelsen i Baptisternes Verdensalliance (BWA) har spurgt os, om vores generalsekretær, Lone Møller-Hansen, må stille op til BWAs ledelse (eksekutivkomitéen) for en treårig periode 2015-18. I ledelsen har vi set det som et privilegium, at Lones arbejdskraft kan bruges i en global baptist-sammenhæng. Det er sket tidligere med to af vores generalsekretærer: Knud Wümpelmann og Ole Jørgensen. Vi støtter gerne Lones indsats her, og vi tror, vi finder fælles midler til det.

I marts måned oplevede vi en god lederkonference på Vingsted Centeret, hvor vi var samlet mere end 100 ledere under temaet: Frygt ikke, tro kun! Jeg oplevede med glæde – og jeg hørte mange sige – at vi her mærkede fællesskab frem for modsætninger. Lad os bede om, at det fortsat må være virkeligheden.

Der er så meget godt at sige om BaptistKirken. Dag ud og dag ind arbejder I i menighederne og vi i BiD ihærdigt for at bringe evangeliet i spil i menneskers liv. Hertil kommer det lange seje træk fra vore ansatte og de mange frivillige. Overalt, hvor tillid, samarbejde og fællesskab går op i en højere enhed med formidling af de gode nyheder, er der næsten ingen grænser for dét, vi kan – og dét, vi kan blive til! I BaptistKirken bør der være plads både til forskellighed og til fælles retning. *Forskellighed*, fordi Ånden udruster os med forskellige gaver, og fordi Han velsigner os med en stor variation af trossøskende fra mange kulturer. Men også *fælles retning*, fordi det er Guds Rige, vi alle ønsker at tjene. Vi skal ikke nødvendigvis være enige om alt. Vi skal derimod alle sammen med frimodighed bidrage til samtalen om dét, der er ret og godt ud fra den indsigt, vi hver især foreløbigt er nået til. Vi er sammen på vej. Lad os rejse sammen! Lad os tage os kærligt af

hinanden – og lad os bygge kirke undervejs, fordi Den Opstandne Herre sender os til den verden, Gud elsker!

Efterfølgende debat:

Formandens beretning gav anledning til enkelte, kritiske bemærkninger vedrørende ledelsen og formandens arbejde – især i forbindelse med ledelsens opbakning til den tidligere ledelses tilkendegivelse fra 2012 om ikke at støtte en udelukkelse af de menigheder, som ikke følger landskonferencens anbefaling vedrørende vielse og velsignelse af homofile par.

Dette blev fulgt op af flere indlæg, som bakkede op om formandens og den samlede ledelses holdning og arbejde.

Den mundtlige beretning blev herefter taget til efterretning.

6. Forelæggelse af BaptistKirkens årsberetning 2014-15 til godkendelse.

Lone Møller-Hansen sagde, at hun som repræsentant for frikirkerne i Danmark har takket ja til at deltage i et tværreligiøst samtaleforum, som Københavns biskop har inviteret til.

Hanne Kiel fortalte, at Casper Jonstrup efter Håndbogens trykning er trådt ind i baptist.dk's redaktion.

Årsberetningen 2014-2015 godkendtes med et komfortabelt flertal.

7. Forelæggelse af BaptistKirkens reviderede årsrapport med status til godkendelse.

Regnskabsfører Ulla Holm fremlagde årsregnskabet for 2014 i hovedtræk: Den komplette udgave med noter er sendt ud i en menighedsforsendelse og ligger på BaptistKirkens hjemmeside.

Basisindtægterne er 3,01 mio. kroner, hvilket er ca. 175.000 kroner over budgettet.

Menighedernes bidrag er den største indtægtskilde, men indtægterne lå her 64.000 kroner under budgettet. Dette kompenseres af højere indtægter på andre poster. I 2014 har vi f.eks. for første gang søgt og modtaget momscompensation.

Menighedernes bidrag til projekterne i 2014 var højere end i 2013, hvilket skyldes jubilæumsindsamlingen. Ser man bort fra denne indsamling, er der et fald i menighedernes projektbidrag. Dette kan formentlig forklares med, at menighederne i højere grad selv kører projekter.

De samlede indtægter (basisindtægter samt indtægter til projekter) blev på 9,3 mio. kroner i 2014.

På omkostningssiden var basisomkostningerne på 2,7 mio. kroner, hvilket er ca. 136.000 kroner mindre end budgettet. Den største afvigelse er på sekretariatet, hvor der er brugt ca. 84.000 kroner mindre.

Projektomkostningerne udgjorde i 2014 i alt næsten 9 mio. kroner, hvilket er ca. 1,5 mio. kroner mere end i 2013.

Alt i alt giver dette et samlet overskud på 326.802 kroner i 2014 mod et budgetteret overskud på 19.650 kroner.

Herefter supplerede Svend Eli Jensen med nogle overordnede bemærkninger til regnskabet, herunder at BaptistKirken har en god likviditet. Den er også helt nødvendig, fordi basisindtægterne (menighedsbidragene) ikke er jævnt fordelt over året – og især samlet sidst på året.

Samtidig oplyste Svend Eli Jensen, at Lone Møller-Hansen, som opbakning til hendes arbejde i BWA's eksekutivkomité, i de 3 år tjenesten varer, vil få udbetalt en ekstra månedsløn, beregnet efter Lone Møller-Hansens ansættelsestid.

BaptistKirkens arkiv er foreslået flyttet til Rigsarkivet i løbet af 2015. Dette forudsætter en omfattende revidering og ændring af arkivsystemet med et stort ekstraarbejde til følge. Udgifterne hertil tages af basisregnskabet for 2015 og gennemføres i øvrigt hovedsagelig ved frivillig arbejdskraft.

Landskonferencen godkendte regnskabet.

8. Vedtagelse af budget 2016 (behandles på Landskonference 2)

Punktet behandles under LK2.

Efter en kort kaffepause fortalte Gerda Flensted Jensen fra Danske Baptister for Sundhed og Udvikling om arbejdet i DBSU, som har 70-årsjubilæum i 2015.

9. Forslag om optagelse af ny menighed på LK1 og LK2: Koinonia, Aalborg

Punkt 9 blev behandlet efter punkt 4.

10. Forslag om ændringer i 'Norm for lokale menigheders vedtægter'

Svend Eli Jensen redegjorde for ledelsens forslag, som var udsendt sammen med dagsordenen for LK1, og som blev vist for forsamlingen via PowerPoints.

Der fremkom to ændringsforslag:

§3, II: At ændre ordet "medmennesket" til "mennesker"

§8: At man sletter ordlyden: "annonceret ved en af menighedens ordinære gudstjenester"

Begge ændringsforslag blev godkendt. Herefter blev den samlede normvedtægt godkendt af landskonferencen ved håndsoprækning.

11. Forslag om afholdelse af sommerstævner på Lindenberg i 2017-19

Ledelsens begrundelse for forslaget er udsendt med en menighedsforsendelse d. 28. januar 2015.

Svend Eli Jensen nævnte de forbedringer, stævnepladsen har undergået i år og redegjorde for BaptistKirkens økonomiske involvering heri samt, at der er aftalt håndtering af situationen, hvis BaptistKirken ikke ønsker at forlænge samarbejdet ud over 2016.

Formanden motiverede herefter ledelsens forslag og kommenterede de indsigelser, der var kommet fra nogle nordjyske menigheder. Ledelsen vil således sørge for, at der bliver mulighed for at reservere campingvogn i god tid inden næste sommerstævne.

Herefter blev forslaget vedtaget af landskonferencen.

12. Forslag om udvidelse af landskonferencetiden på LK1

Formanden begrundede ledelsens forslag med et stigende behov for tid til samtale menighederne imellem. Konferencetiden foreslås fra og med 2016 udvidet med 50% og fordeles over 2 af stævnets sammenhængende hverdage.

Efterfølgende var der debat om behovet for at udvide landskonferencen: Måske ville det være bedre at omprioritere tiden på landskonferencen – og f.eks. bruge mindre tid på beretningerne.

Der lød endvidere en opfordring til at fastholde mandag som konferencedag samt et spørgsmål til ledelsen om forslagets koordinering med Missionsforbundet.

Formanden afrundede debatten og bekræftede, at forslaget er stillet efter samtale med DDM.

Ledelsens forslag blev støttet med overvejende flertal.

13. Orientering om kommende temadage i 2015-16

Lone Møller-Hansen redegjorde for de temadage: "Rum og tid til samtalen", som ledelsen har taget initiativ til at afholde i den kommende tid. Lederkonferencen i foråret 2017 vil i øvrigt komme til at omhandle emnet: "Anabaptisme i dag".

De førstkommende to temadage bliver lørdag den 5. september i Silkeborg om "Små og/eller ressourcetsvage menigheder" og herefter lørdag den 3. oktober i Aarhus om "Bibelsyn og bibelbrug". Der lød en stor tak for oplægget til sidstnævnte konference.

Deltagelse i årets samtalemøder betales af BiD-fællesskabet.

14. Valg af formand for BaptistKirken (valgperiode et år)

Der var opstillet 1 kandidat: Bent Hylleberg, som var villig til at genopstille.

Bent blev efter skriftlig afstemning valgt med 115 stemmer.

Der var 10 blanke stemmesedler og 1 ugyldig.

15. Valg af to medlemmer til ledelsen (valgperiode to år)

Der skulle vælges 2 medlemmer af ledelsen. Der var opstillet 2 kandidater, Lotte Holm Boeriis og Svend Eli Jensen, som begge var villige til genvalg, Svend Eli dog kun for 1 år.

Svend Eli Jensen fik 118 stemmer og Lotte Holm Boeriis fik 119 stemmer.

16. Sendt til verden - Glimt af mission

Vicegeneralsekretær Pastor Samson Saw Latt fra Myanmar Baptist Convention fik ordet og overbragte en hilsen og tak for støtte fra baptisterne i Myanmar.

Morten Kofoed orienterede om sommerstævnets sektionmøder om BaptistKirkens internationale mission. Han gav herefter ordet til Rasmus Hylleberg, som nylig hjemkommet fra Burundi gav en kort orientering om den aktuelle politiske situation i det uoprægede land. Rasmus havde deltaget i UEbb's årlige generalforsamling, som lykkeligvis foregik i en god og forsonlig stemning.

Baptistkirken i Danmark fik gennem Rasmus en hjertelig hilsen og tak for opbakning og støtte fra Baptistkirken i Burundi i en tid præget af frygt pga. politisk kaos i forbindelse med præsidentvalget. Det var endnu usikkert, om familien Hylleberg kunne vende tilbage til Burundi sidst på sommeren.

Lone Møller-Hansen præsenterede via PowerPoint BaptistKirkens nuværende frivillige medarbejdere i forskellige udvalg. Det nye skud på stammen er udvalget: "Mission i Danmark" (MiD), som Thomas Willer fik lejlighed til at præsentere.

Projektet Mission i Danmark vil arbejde for:

- udvikling af nye fællesskaber, så der kan plantes 5 menigheder inden for 2 til 3 år.
- udvikling af nye metoder til at nå mennesker med evangeliet i samarbejde med 10 lokale menigheder (5 i 2016 og 5 i 2017)
- lederudvikling af unge baptister, så 100 unge baptister kan komme i ledertræning.

Projektet skal drøftes nærmere på Landskonference 2 i november.

17. Kommende sommerstævner og landskonferencer

Fastsættelse af tid og sted

Følgende var forslået

- Landskonferencens 2. samling 2015: Lørdag 14. nov. på Rosborg Gymnasium, Vejle
- Sommerstævnet 2016 foreslås afholdt i uge 30 på Lindenberg
- Landskonferencens 1. samling 2016: 27. og 28. juli (begge eftermiddage)

Landskonferencen godkendte forslaget

18. Eventuelt

Gitte Elleby Jørgensen, sekretariatet, opfordrede alle menigheder til at tage plakater med BaptistKirkens nye logo med hjem.

Bente Sørensen, Kristuskirken, meddelte, at hun efter sin mand, Eriks, død indstiller den mangeårige frimærkeindsamling til fordel for International Mission.

Jørn Nielsen, Korskirken, bemærkede, at det er vigtigt, at der er god tid til debatterne på landskonferencen.

Konferencen sluttede med, at Mogens Andersen, Odense, ledede forsamlingen i forbøn for BaptistKirkens ledelse og ansatte.

Tiltrædelse af referat:

Ole Broholm Andersen, ordstyrer

Pia Duebjerg Andersen, ordstyrer

Bent Hylleberg, formand

Svend Eli Jensen, næstformand